

Barcelona Informa

¿Quins són els antecedents de la cimera?

Barcelona és la seu de la tercera edició de la Sharing Cities durant l'Smart City Expo World Congress. La trobada internacional arriba a la ciutat després de celebrar les dues primeres edicions a Amsterdam i Nova York. Durant la cimera també es definirà la Declaració de les Ciutats Col·laboratives.

¿Què vol dir ser part del congrés Smart City?

SHARING CITIES SUMMIT 2018

Afrontant reptes urbans globals

ANNA ROCASALVA

Ahires va donar el tret de sortida a la tercera edició de la Cimera de Ciutats Col·laboratives, Sharing Cities Summit 2018, que té lloc a Barcelona del 12 al 15 de novembre i en què participen 48 ciutats de tot el món per debatre els nous reptes que planteja l'economia de plataforma i l'economia col·laborativa, en

el marc de la celebració de l'Smart City Expo World Congress 2018 (SCEWC 2018), on hi haurà un estand per fer debats, xerrades i ponències. Sharing Cities Summit és una cimera internacional d'experts i ciutats que analitza els diferents tipus de plataformes digitals, com la Viquipèdia, Uber o Airbnb, per exemple, i com afecten la vida de les urbs i quines mesures es poden prendre per potenciar-ne els

La cimera internacional analitza els reptes i l'impacte de les plataformes digitals a les ciutats

efectes positius i pal·liar els aspectes negatius. La trobada, que es va celebrar ahir al Disseny Hub Barcelona i a l'edifici MediaTIC, és fruit de la feina d'internacionalització impulsada per l'ajuntament, juntament amb el grup d'investigació Dimmons, de la Universitat Oberta de Catalunya, que ha permès establir acords de col·laboració amb grans ciutats del món, com Nova York.

Gerardo Pisarello durant la Cimera de Ciutats Col·laboratives.

«Les plataformes són un nou poder»

ALBERT CAÑIGUERAL Connector d'OuiShare entre Espanya i Sud-amèrica

Albert Cañigueral (1977, Mataró) és el fundador de consumcolaborativo.com i connector d'OuiShare entre Espanya i l'Amèrica Llatina, una mena de think tank que reflexiona sobre els impactes de la tecnologia en la societat econòmica, mediambientalment i socialment.

— **¿Com definiria l'economia de plataformes?**

— La plataforma digital és un nou model organitzatiu que facilita que diferents parts es trobin i arribin a ràpids acords digitals per fer qualsevol cosa, pot ser

per viatjar junts en un cotxe, perquè algú vingui a viure a casa meua o perquè col·lectivament fem la Viquipèdia, per exemple.

— **Són molt poderoses però s'ha de saber utilitzar-les.**

— Les plataformes són brutals com a eina organitzativa, és un nou poder que tenim, i creen relacions econòmiques i socials en l'entorn digital. De manera que, com a ciutadà t'importa veure quines qualitats democràtiques tenen o no aquestes plataformes i quins impactes tenen a les ciutats, i aquest és l'àmbit en què treballa Sharing Cities.

FERRAN NADEU

— **¿Per què es parla dels impactes que tenen a les ciutats si és un fenomen global?**

— Es parla del paper de les ciutats perquè és on l'economia de plataformes impacta amb més força. És a dir, moltes es mouen en l'espai purament di-

gital, però altres plataformes aterren realment al territori i no és el mateix l'impacte que té Airbnb a Barcelona que a Santiago de Xile. L'eina és la mateixa però té impactes diferents. I també perquè, amb tota la tendència cap a la urbanització del

món, la ciutat és on hi haurà més reptes per resoldre i aquestes tecnologies són una oportunitat d'utilitzar-les de forma social i ètica.

— **¿Quins són els reptes?**

— El primer és que hi ha hagut

una cultura de no demanar permís i de desenvolupar tota l'activitat sense tenir ni un diàleg ja que, ¿com gestionem aquesta arribada i l'impacte d'aquestes grans plataformes? El segon repte és: a les plataformes de caràcter més local, amb un propòsit més social, ¿com les fomentem? I el tercer repte és: ¿com es digitalitza l'administració per poder parlar de digital amb aquestes plataformes?

— **¿És més partidari de regular el mercat o de deixar-lo actuar lliurement?**

— Jo crec que el mercat ha de permetre que es desenvolupin noves idees, però dins un marc legal. I ara el que s'ha de fer és saber com encaixar, civilitzar i posar les necessitats de les persones i les ciutats en el centre i veure la tecnologia com una eina que ens acosta o ens allunya dels nostres objectius. I l'altre aspecte, és que tenim el poder de regular la tecnologia també amb tecnologia. El que està clar és que no es pot regular pensant en una era industrial.

www.share.barcelona

Pàgines d'informació de la ciutat realitzades amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona

Ser part de l'Smart City Expo World Congress, amb una assistència de més de 700 ciutats, 18.000 visitants i 675 expositors, juntament amb més de 400 experts i líders de renom internacional, serà una oportunitat única per arribar a altres ciutats, difondre un missatge comú i compartir els resultats tangibles de la cimera.

¿Què investiga el grup Dimmons de la UOC?

El treball d'investigació del grup Dimmons de la UOC ('Sharing Cities: A worldwide cities overview on platform economy policies with a focus on Barcelona'), que es publicarà amb motiu d'aquesta cimera, identifica 100 plataformes de Barcelona i analitza els 10 casos que tenen una orientació més socialment responsable.

JOSEP GARCIA

LA DECLARACIÓ

L'objectiu de la cimera és la Declaració de les Ciutats Col·laboratives, un marc comú entre ciutats per reforçar la seva col·laboració sobre l'economia de plataforma. Definida com a «consum i producció col·laboratiu de capital i feina entre grups distribuïts avalat per una plataforma digital», està creixent de forma ràpida i exponencial, i s'ha convertit en una de les principals prioritats dels governs de tot el món, a causa del fort impacte sobre la vida i el desenvolupament econòmic de les ciutats.

L'impacte disruptiu dels casos més coneguts, com Airbnb o Uber, generen una gran controvèrsia pública. Però també existeixen models alternatius d'èxit que són socialment responsables, com el procomú, el cooperativisme de plataforma i les organitzacions descentralitzades basades en una economia social i el coneixement obert. Per tant,

L'objectiu és la Declaració de les Ciutats Col·laboratives, un marc comú d'actuació

la declaració proposa una diferenciació entre els models de plataforma en funció de l'impacte que produeixen, i defineix el compromís de les ciutats en les polítiques de recolzament a les plataformes segons aquesta diferenciació. És a dir, la declaració és particularment rellevant per reivindicar la sobirania de les ciutats a l'hora d'entrar en negociacions amb plataformes digitals i per fer respectar les normes locals i el marc legal, a més dels drets dels ciutadans usuaris de les plataformes. Per tant, el propòsit és establir protocols digitals i estàndards per garantir el compliment de les normatives de cada ciutat, preveient mecanismes de sanció en cas d'infraccions. Un aspecte important a destacar és que Barcelona obrirà una oficina dedicada a desenvolupar el pla per dur a terme la col·laboració entre ciutats després de la cimera. ≡

«La governança democràtica és positiva»

RICARD ESPELT Investigador postdoctoral de Dimmons

Ricard Espelt (1973, Manresa) és investigador postdoctoral de Dimmons a l'Internet Interdisciplinary Institute de la UOC.

— ¿Quin tipus d'investigació es fa a Dimmons?

— Fem una investigació orientada a l'acció. Estudiem tot el que afecta els espais de relació socioeconòmica amb un focus molt important cap a les metodologies de cocreació i acció i amb una orientació al benefici comú de la societat.

— El vostre informe ha influït en la declaració de la cimera.

— Sí. La declaració té un caràcter holístic i identifica els diversos tipus de plataformes, que tenen característiques diferents en diversos aspectes. A partir d'això, la declaració busca, per exemple, assegurar els drets sociolaborals dels treballadors de les plataformes; la inclusió, perquè no es discrimini cap col·lectiu; la sostenibilitat ambiental, i la protecció de les dades que generen aquestes plataformes, entre moltes altres coses.

— Al vostre informe també classifiqueu les plataformes en diferents tipus.

JUAN CAMILO MORENO

— Hem identificat tres grans tipus de plataformes. Les plataformes *open commons*, que busquen models econòmics que estiguin adaptats a la governança de la mateixa plataforma: una governança democràtica, en què el model econòmic es basa

en espais compartits i col·lectius. En aquestes plataformes l'usuari té un paper decisiu, ja que afavoreixen el lliure coneixement, les dades obertes i tenen un valor positiu a escala social. Les plataformes unicorn, tipus Airbnb o Uber, per exemple, que

són companyies privades, globals, que no comparteixen dades ni tecnologia, i que tenen un impacte social negatiu. I, finalment, les cooperatives de plataforma, que serien una evolució del moviment cooperatiu cap a plataformes tecnològiques. Ge-

neralment, estan formades per cooperatives o petites empreses, amb una governança democràtica, amb un programari obert i dades obertes i que estan vinculades a l'economia social i solidària, i per això tenen en compte el seu impacte en la societat.

— ¿Com les heu analitzat?

— Hem generat un marc d'anàlisi que estudia la governança, el model econòmic i de sostenibilitat, les polítiques tecnològiques i de coneixement i la responsabilitat social i impacte de les plataformes digitals, amb el qual hem analitzat 100 plataformes de Barcelona i hem observat si aquestes tres tipologies es complien i quina representació tenien.

— ¿Quines han sigut les conclusions?

— Constatem que les tres tipologies són presents però l'administració té un paper molt important a l'hora de desenvolupar projectes d'*'open commons'* o de plataforma cooperativa, que incideixen en un desenvolupament positiu.